Nr. 114. Piątek 19. Maja 1871. Rok 61.

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370)

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Jego Excel. minister sprawiedliwości przeniósł adjunkta sądu powiatowego w Lisku Jana Rużyckiego na jego prośbę w tym samym charakterze do Kulikowa.

Jego Excel. minister sprawiedliwości przeniósł adjunkta sądu powiatowego w Bolechowie Apolinarego Tustanowskiego na jego prośbę w tym samym charakterze do Glinian.

Jego Excel. minister sprawiedliwości mianował adjunktami sądów powiatowych w okręgu lwowskiego wyższego sądu krajowego: kancelistę sądu powiatowego Alojzego Rakowskiego dla Brzeżan, auskultantów: Konstantego Wieczerzyka dla Bolechowa a Zygmunta Lang dla Liska.

W skutek umocowania Jego Excelencyi c. k. ministra spraw wewnętrznych z dnia 28. lipca 1870 l. 7070 potwierdził c. k. szef namiestnictwa statuta towarzystwa akcyjnego dla rektyfikowania spiritusu w Tarnopolu.

Gmina Padew, wyznania augsburgskiego, w starostwie Mieleckiem położona, postanowiła założyć u siebie wyznaniową szkołę trywialną dla ludności kościoła augsburgskiego, i w tym celu zobowiązała się aktem fundacyjnym:

1. Postawić budynek szkolny wraz z pomieszkaniem dla nauczyciela i utrzymywać go w dobrym stanie, tudzież dać grunt na ogród przy szkole obszaru 230 kwad. sążni pod L. kon. 170.

2. Posprawiać potrzebne do szkoły urządzenia i utrzymywać je w dobrym stanie.

3. Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi rocznie w ratach półrocznych z góry 130 złr. 20 cent. a. w., a w naturaliach dawać rok rocznie $8^3/_4$ korcy żyta i 35 cetnarów słomy, i zezwolić na pasanie bydła na pastwisku gminnem, oraz mieć staranie o potrzebnej usłudze szkolnej.

4. Dostawiać rocznie na opał dla szkoły 6 sągów drzewa, a mianowicie 3 sągi twardego a 3 miękkiego.

5. Wypłacać na pomniejsze szkolne wydatki rocznie 4 złr. a. w.

Prawo prezentowania nauczyciela zastrzegła sobie gmina Padew wyznania augsburgskiego.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 30. kwietnia 1871.

Dnia 17 maja 1871 wyszedł i rozesłany został z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu zeszyt XVI dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 35. Ustawę z 24 kwietnia 1871 względem uzupełnienia kolei cesarzewicza Rudolfa linią Villach Tarvis.

Nr. 36. Reskrypt ministerstwa skarbu z 7. maja 1871 roku względem upoważnienia pobocznego urzędu cłowego pierwszej klasy w Bajoschestie na Bukowinie do postępowania cłowego przy wywozie cukru i piwa.

Nr. 37. Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych handlu i rolnictwa z 13. maja 1871 roku względem zostosowania §. 27 lit. c. ustawy o zarazie bydła z 29. czerwca 1868 Dz. u. p. N. 118.

Część nieurzędowa.

Lwów, dnia 19. maja.

Wiedeński korespondent ›Prager Ztg.‹ konstatuje potrzebę porozumienia się parlamentarnych czynników izby deputowanych z rządem, a w zachowaniu się lewicy, która mimo wszelkiej presyi nie bierze udziału w demonstracyach obliczonych jedynie na efekt chwilowy, widzi wskazówkę, że podobne porozumienie nie jest tak nieprawdopodobnem, jak w chwili wybuchu politycznych namiętności powszechnie mniemano. ›Dotąd jeszcze — pisze tenże korespondent w dalszym ciągu swego artykułu — większość komisyi konstytucyjnej nie dała nam poznać powody, dla których na pierwszem swem posiedzeniu przy dyskusyi nad kwestyą galicyjską tak nieprzyjaźne w obec rządu zajęła stanowisko. Skłonność rządu do zawarcia ugody z Czechami na podstawie rozsądnych i możliwych warunków nie mogła być powodem tego wzburzenia, gdyż potrzebę porozumienia się z Czechami uznawały także i gabinety, w których zasiadali dr. Hasner i dr. Giskra. Ponowne skonstatowanie tej potrzeby, pobieżne naszkicowanie formy ugody ewentualnej, nie powinno było rozdrażnić w tak wysokim stopniu członków komisyi konstytucyjnej. Może stanowczość rządu w wykonywaniu swego programu rozgniewała tak bardzo tych deputowanych? Tego przypuszczać nie można, gdyż w takim razie dawniejsza gotowość dr. Hasnera i dr. Giskry do koncesyi dla Czechów byłaby tylko czczym frazesem. W innych oświadczeniach prezydenta rady ministrów nie możemy także znaleźć odpowiedzi na nasze pytanie. To zagadkowe rozdrażnienie niektórych członków komisyi konstytucyjnej sprawiło, że każde słowo JExc. hr. Hohenwarta było błędnie tłumaczone. Wśród chwilowego wzburzenia przypisywano rządowi najskrajniejsze plany i zamknięto dyskusyę, jak gdyby komisya nie chciała nawet słyszeć wyjaśnienia. Opinia publiczna obałamucona nieuzasadnionym popłochem komisyi konstytucyjnej uderzyła nawet na tych, którym dotąd ciągle sprzyjała. Na ten fakt koła parlamentarne zwrócić powinny szczególną uwagę, a jeżeli zastanowią się nad jego przyczynami, to przyznać będą musiały, że namiętne wycieczki niektórych dzienników wiedeńskich przeciw większości Rady państwa są tylko świeżemi objawami namiętności, która u nas niestety tak często bez powodów wybucha. Jeżeli parlamentarna dyskusya odbywać się będzie z większym spokojem, jeżeli stronnictwa nauczą się dokładnie zbadać i ocenić stanowiska swych przeciwników, to wtedy uspokoi się także opinia publiczna i nie będzie uderzać tak jak dzisiaj na rząd i na Radę państwa. Takie wybuchy namiętności politycznej nie zdołają zachwiać stanowiska rządu, który wytrwale dążyć będzie do celu wytkniętego, i znajdzie poparcie u wszystkich, którzy bez naruszenia konstytucyi pragną zjednać państwu pokój wewnętrzny.‹

Wiedeń. Dnia 16. maja odbyło się posiedzenie izby niższej Rady państwa. Na ławie ministrów zasiedli: Ich Excel. hr. Hohenwart i bar. Scholl.

Protokół z ostatniego posiedzenia odczytano i przyjęto. JExc. minister skarbu wniósł projekt do ustawy względem dalszego poboru podatków w miesiącu czerwcu.

Pierwszym przedmiotem porządku dziennego był wybór komisyi do ustawy o żandarmeryi mającej się składać z 15 członków. Do komisyi tej zostali wybrani deputowani: Oberleitner, Schürer, hr. Zettwitz, Groncoli, Korb-Weidenheim, hr. Attems, Figuly, br. Poche, Seidl, Leeder, Blitzfeld, Firlej, Szczepański, Heinbrecher, bar. Dipauli.

Po dokonanym wyborze nastąpiło trzecie czytanie ustawy odnoszącej się do pensyi nauczycieli przy szkołach ćwiczeń połączonych z państwowemi zakładami pedagogicznemi i dwóch ustaw względem sprzedaży nieruchomych dóbr państwa.

Dr. Banhans jako sprawozdawca komisyi konstytucyjnej postawił następujący wniosek względem przedsięwzięć się mających wyborów do delegacyi wspólnych: „Należy uskutecznić wybór delegatów i zastępców do traktowania spraw spólnych za rok 1871 w myśl pisma odręcznego Najjaśniejszego Pana z dnia 20. kwietnia b. r. i na mocy ustawy z dnia 21. grudnia 1867.“

Mniejszość składająca się z pięciu członków: Dr. Demel, dr. Giskra, dr. Fr. Gross, dr. Klier i dr. Sturm wniosła przez swego sprawozdawcę dr. Franciszka Grossa następujący dodatek do powyższego wniosku: Wysoka izba raczy uchwalić: Uprasza się rząd, aby ze względu na to, iż budżet za rok 1871 nie jest jeszcze uchwalonym postarał się o to, by zwołanie wspólnych delegacyi stosownie odroczonem być mogło.

W rozprawie jeneralnej przemawiał dr. Fux i dr Knoll.

Dr. Fux powiedział, iż Węgrzy postaraliby się o odroczenie delegacyi, gdyby byli w podobnem położeniu jak wiernokonstytucyjni. Dr. Knoll oświadczył, iż odroczenie na jakiś czas wspólnych delegacyi, w którym to czasie mogły by się rozprawy i uchwały budżetowe odbyć, jest najlepszą bronią przeciwko obecnemu ministerstwu.

Wniosek mniejszości nie utrzymał się w izbie.

Wybór delegacyi odbędzie się na przyszłem posiedzeniu w piątek.

Przyjęto dalej ustawę względem doczasowego uwolnienia od opłaty podatków wszystkich budynków użytych dla budowy prowizorycznej giełdy wiedeńskiej i ustawę o przedłużeniu kolei żelaznej Reichenbergskiej.

Do komisyi dla ustawy o kolei żelaznej Eisenerz-Hieflau wybrani zostali deputowani: Mayer, Lipp, Müller, Stockert, Lasser, Herbst, Hoppen, Budmani i Skene.

— Dnia 15go b. m. odbyło się posiedzenie komisyi konstytucyjnej, na którem ze strony rządu obecni byli Ich Excel. ministrowie hr. Hohenwart i dr. Grocholski. Na porządku dziennym stało przedłożenie rządowe dotyczące Galicyi, kwestya bezpośrednich wyborów i adresu do Najjaśniejszego Pana.

Dr. Rechbauer oświadczył, że na kwestyę galicyjską zapatrywał się zawsze tylko ze stanowiska politycznej dogodności i dlatego żądał, ażeby załatwienie jej nie naruszało ani interesów państwa, ani jego bezpieczeństwa i potęgi ani interesów Niemców austryackich. Zaspokojenie życzeń Galicyi nastąpić może bez trudności, gdyż geograficzne, historyczne i narodowe stosunki tego kraju nie sprzeciwiają się nadaniu mu szerszej autonomii. Stać się to musi jednakże zdaniem mowcy tylko wtedy, gdy równocześnie z rezolucyą galicyjską załatwioną zostanie pomyślnie kwestya bezpośrednich wyborów i jeżeli nadanie Galicyi autonomii nie będzie uważane za precedens w obec innych krajów austryackich. Mowca wniósł w końcu, ażeby wybrano subkomitet i polecono mu ująć w jeden projekt do ustawy ugodę galicyjską i bezpośrednie wybory.

Dep. Weber zgadzał się na wybór podkomitetu, który miałby się składać z dziewięciu członków.

Dr. Banhans zapytał potem rząd, co myśli o stanowisku Galicyi i Rady Państwa w obec Bukowiny, gdyby na podstawie przedłożenia rządowego ugoda z Galicyą została rzeczywiście zawartą.

Jego Excel. hr. Hohenwart odpowiedział, że rząd mógłby na to pytanie dać odpowiedź dopiero wtedy, gdyby Bukowina w drodze legalnej przedłożyła takie żądania jak Galicya.

Dr. Banhans pytał dalej, jakie stanowisko zajmie rząd w obec Dalmacyi, której Sejm wyraził życzenie, ażeby kraj ten połączono z Kroacyą.

Jego Excel. hr. Hohenwart odpowiedział, że Dalmacya nie żąda rozszerzenia autonomii, tylko przyłączenia do krajów korony św. Szczepana. Że rząd żądaniu temu zadość uczynić nie myśli, wynika już ztąd, że dotąd nie wniósł do izby żadnego przedłożenia w tej sprawie.

Nastąpiło potem głosowanie nad wnioskiem Webera, ażeby przedłożenie rządowe o Galicyi i wniosek Dinstla o bezpośrednich wyborach odesłano do osobnego podkomitetu. Wniosek ten przyjęty został a do podkomitetu wybrani zostali: Dr. Zyblikiewicz, dr. Rechbauer, baron Lasser, dr. Herbst, Vidulich, dr. Sturm, dr. Giskra, dr. Demel, dr. Brestel. Po dokonanym wyborze zabrał głos dr. Rechbauer.

„Komisya konstytucyjna — rzekł mowca — uchwaliła, aby przedłożyć izbie wniosek względem wystosowania adresu do Najjaśniejszego Pana. Na to odpowiedziało kilku członków komisyi konstytucyjnej, iż ta nie może uchwalić tego, do czego jej izba nie dała upoważnienia; dalej powiedzieli ci posłowie, iż nie przyjmą wyboru do komisyi adresowej i w rozprawach nad adresem nie będą brać udziału. Aby więc tę wątpliwość, iż komisya konstytucyjna nie może wnieść adresu bez wyraźnego upoważnienia izby, usunąć, stawiam następujący wniosek: „komisya konstytucyjna postara się o upoważnienie izby do przedłożenia projektu do adresu“. Do tego wniosku postawił dr. Herbst poprawkę: „Komisya konstytucyjna postawi wniosek w izbie tej treści:

izba poleca komisyi konstytucyjnej wypracowanie projektu do adresu i wniesienie go do izby celem powzięcia uchwały." Wnioski te przyjęła komisya konstytucyjna. Sprawozdawcą wybrano dr. Rechbauera. Komisya konstytucyjna przekazała podkomitetowi następujące petycye: Petycyę „Towarzystwa konstytucyjnego" w Pradze względem ugody galicyjskiej i bezpośrednich wyborów i petycyę „Rady ruskiej" we Lwowie o przejście do porządku dziennego nad przedłożeniem rządowem względem ugody galicyjskiej.

— Na posiedzeniu komisyi konstytucyjnej z 16go b. m. dr. Rechbauer z uwagi, że deputowani galicyjscy postanowili głosować przeciw adresowi, cofnął swój wniosek postawiony na posiedzeniu poprzedniem a żądający od izby upoważnienia do przedłożenia adresu. Komisya konstytucyjna obstaje więc przy swej dawnej uchwale, ułoży sama adres, i przedłoży go izbie.

— Na posiedzeniu komisyi finansowej z 16go b. m. dr. Brestel zdawał sprawę o preliminarzu państwa na r. 1871.

Przy tytule 20 sprawozdawca wniósł, ażeby komisya z pozostałości w kasie z r. 1870 pozostawiła do dyspozycyi 14 milionów. Jego Excel. minister skarbu wykazywał, że daleko korzystniej byłoby uchwalić w tym tytule 30 milionów. Przy głosowaniu wniosek sprawozdawcy został przyjęty.

Według sprawozdania dr. Brestla o całym preliminarzu, suma wydatków wynosi 345,557000, a suma dochodów 333.955.000 złr. Niedobór wynosi zatem 1,602.000 złr.

Ustawę skarbową na r. 1871 ułożono według stylizacyi zeszłorocznej z drobnemi zmianami. Komisya przyjęła projekt w całości.

W końcu postawił sprawozdawca wniosek, aby komisya zabroniła przenoszenia pojedyńczych pozycyi w budżecie. Minister skarbu przemawiał przeciw temu wnioskowi, ale komisya przyjęła go przy głosowaniu. Ta uchwała zamyka obrady komisyi nad tegorocznym budżetem.

— „Wiener Zeitung" pisze: „Obecność hr. Choteka połączoną została całkiem błędnie ze sprawą dyecezyi krakowskiej. Układy w tej sprawie toczą się w Warszawie nie we Wiedniu a instrukcye, które c. k. jeneralny konzul w Warszawie baron Brenner osobiście weźmie do wiadomości, nie są jeszcze stanowczo ułożone."

— Czytamy w „Wiener Ztg.": „W niektórych państwach a mianowicie w Bawaryi uczą się kandydaci na posady strażników drogowych sadownictwa, a w ostatnich czasach otrzymuje szkoły gospodarcze stypendya przeznaczone dla takich strażników. W niektórych krajach obsadzane bywają posady strażników drogowych tylko przez osoby, które mogą przedłożyć świadectwa, iż ukończyły kurs tej nauki. Ze względu na to zawezwało ministerstwo rolnictwa wszystkie władze krajowe, aby się wszechstronnie zastanowiły nad pytaniem, czy nie byłoby do życzenia, aby drogowi komisarze, strażnicy i w ogóle służba drogowa posiadała celem podniesienia sadownictwa odpowiednie wiadomości, jak ma pielęgnować i jak się obchodzić z drzewami owocowemi. Ministerstwo rolnictwa wie wprawdzie, iż przy obecnym rozwoju sadownictwa zasadzanie dróg drzewami owocowemi nie da się uskutecznić, a to z tej przyczyny, iż jest bardzo wiele nierównie odpowiedniejszych miejsc, gdzieby drzewa owocowe sadzić należało, a dalej, iż nie możnaby służbie drogowej z powodu nader wielkiego jej zatrudnienia powierzyć pielęgnowania i strzeżenia drzew owocowych przy drogach — jednakowoż można się spodziewać pewnych skutków po tem zawezwaniu, zwłaszcza jeżeli władze rządowe wydziały krajowe i wydziały drogowe będą brały przy obsadzeniu posad strażników drogowych wzgląd na takie osoby, które posiadają wiadomości sadownicze. Osoby takie, dając dobry przykład, będą w możności najlepiej przyczynić się do przeprowadzenia ustaw krajowych, odnoszących się do oczyszczania drzew owocowych z gąsienic. Ministerstwo rolnictwa nie żąda zresztą na teraz, aby dotyczące władze ściśle się do powyższego wezwania zastosowały; chce ono tylko wysłuchać zdania kół interesowanych, nim przystąpi do dalszego traktowania tej sprawy z ministerstwem spraw wewnętrznych."

Wersal. Według korespondenta wersalskiego do „Köln. Ztg." rozpada się obecnie zgromadzenie narodowe na pięć partyi. Pierwsza radykalna, druga republikańska lewica, trzecia lewe centrum, czwarta konserwatywna, piąta skrajna prawica. Pierwsza jest najsłabsza i liczy tylko sześciu członków, mianowicie: Louis Blanc'a, Edwarda Quinet, Peyrat'a, Schoelcher'a, Esquiros'a i Tolain'a. Republikańska lewica, która się zgromadza w historycznej sali gry w piłkę, liczy 130 członków. Jej przewodniczącym jest poseł lyoński Le Royer, wiceprezesem Rameau, mer wersalski. Prócz tego posiada wydział wykonawczy, złożony z pp. E. Arago, A. Grevy, V. Lefranc, Magnin, Leblond i Rolland, która oznacza kwestye do dyskusyi przeznaczone i czuwa nad jednością działania lewicy. Przewodniczącym lewego centrum jest prezydent Féray, poseł Seine et Oise. Stronnictwo to liczy około 100 członków, pomiędzy którymi wielu zamaskowanych Orleanistów. Zgromadza się w foyer wielkiego teatru. Najznakomitsi członkowie są pp. baron de Barante, de Lasteyrie, Lefèvre Pontalis, de Malleville, Say i Vitet. Liberalni konserwatyści są Orleanistami. Do nich należą Decazes, osobisty przyjaciel książąt orleańskich, d'Haussonville, hr. Duchâtel, de Séqur, de Salvandy i Moulin. Najskrajniejsza prawica liczy 250 członków i obraduje na wielkiej sali hotelu des Reservoirs pod księciem d'Audiffret-Pasquier. Do niej należą między innemi panowie de Balcastel, de Kerdrel, markiz de La Rochejaquelin, poeta Victor de Laprade i biskup orleański msgr. Dupanloup. Wszystkie pięć grup powyższych obejmuje razem 500 posłów; reszta, około 100, składa się z tak nazwanych „dzikich", którzy do żadnego stronnictwa nie należą.

Paryż. Redakcyi „Koeln. Ztg." udało się pozyskać najnowsze numera „Revue des deux Mondes", które z trudnością tylko dochodzą obecnie za granicę. Pismo to, które zawsze odznaczało się współpracownictwem piór najznakomitszych, utrzymało się wprawdzie śród burz, jakie nawiedziły Francyą, wszakże i na niem znać ślady czasu. Papier i druk o wiele pośledniejsze, rozmiary mniejsze, natomiast treść pozostała wyborna. „Koeln. Ztg." streszcza kronikę dwutygodniową pana de Mazade, w której znajdujemy ciekawe uwagi nad obecnem położeniem Francyi. Pan de Mazade uskarża się z głębi serca na mężów komuny, których działania są bezrozumne i bezczelne. Wszelkie ich frazesy o stworzeniu nowej ery wolności okazują się fałszem w obec uwięzienia arcybiskupa paryskiego, duchownych katolickich i protestanckich, oraz aresztowania mnóstwa innych osób. Komuna przyobiecuje szanować obcą własność, a bezustannie czynami swemi dowodzi przeciwnie; zarzeka się, że chce ratować rzeczpospolitą a wciąż jej zadaje' ciosy śmiertelne. W bezbożnej walce, jaka się od 18. marca toczy pod Paryżem, wszystko jest czczym dymem, bo komuna jak bezrozumnie gospodaruje, tak też i walczy bez żadnego celu. Grzeszny jej rokosz nie prowadzi do niczego a jest tem haniebniejszym, że go podjęto pod okiem nieprzyjaciela, który zaprawdę nie dozwoliłby na utrwalenie się kosmopolitycznej rewolucyi. Mężowie ratuszowi usiłowali wprawdzie dyplomatyzować z Prusakami, ale na to trzeba ich naiwności, by się judzić nadzieją, że dyplomatyzowaniem zyska się coś od Prusaków. W dniu, w którymby komuna rzeczywiście ozała się groźną, spotkałaby się bezwątpienia z pięścią niemiecką. Jakkolwiek przecież rokosz nieszczęsny jest ogołocony z rozumu, niemniej przeto brzemienny jest w straszliwe skutki i już stworzył jak najkrytyczniejsze położenie w chwili, gdy wszystko, nawet potęga i kredyt Francyi wiszą na włosku. Francya odzyska jeszcze tę potęgę i kredyt, ale chwilowo dotknięta jest w samym korzeniu; gdyby przecież stan teraźniejszy się przedłużył, ruina Francyi pod względem moralnym, materyalnym i politycznym jest nieuniknioną, a nawet jedność Francyi byłaby zakwestyonowaną. Cóż oznacza idea komunalna, jak ją pojmują mężowie ratuszowi, idea, którą jako sztandar wewnętrznej niezgody wywieszono? Albo nic, albo najpotworniejszy zamach na francuską potęgę. Rozćwiartowanie Francyi na gminy prowadziłoby do republik średniowiecznych we Włoszech; 36.000 rzeczpospolitych, każda z swą armią, naczelnym wodzem i systemem administracyjnym. I to zowią odrodzeniem z niewiadomością i czelnością, która zaiste nie przynosi zaszczytu spadkobiercom wiejskiej rewolucyi. Jest to przeciwnie najdosadniejsza reakcya przeciw prawdziwie postępowo-rewolucyjnym ideom Francyi. Nie mniej przecież zgubnym jak dla kraju jest rokosz dla Paryża samego, tworząc pełną krwi głęboką przepaść pomiędzy stolicą a krajem, izolując ją całkiem pod względem moralnym od reszty narodu. W końcu wzywa pan de Mazade do rozsądku i upamiętania, do jedności i zgody, do energii w czynie a jasności w myśli. Pragnie, by Paryżowi, jak słuszna, nadano autonomią gminną, samorząd t. j. administracyjny gminy, która wszakże nie powinna się wyrodzić w supremacyę nad Francyą.

Celem porozumienia się co do szczegółów zawartego w Frankfurcie n. M. traktatu pokojowego, zbiorą się tamże niebawem pełnomocnicy francuscy i niemieccy na konferencye. Tymczasem przesłały rządy bawarski i wirtembergski do Berlina zatwierdzenie z swej strony rzeczonego traktatu, którego skutki już są widoczne. Do Belfortu bowiem przybył tych dni oddział francuskich urzędników celnych, a z Moguncyi i Magdeburga codziennie wychodzą pociągi, każdy po 1500 ludzi, odwożące jeńców francuskich do ich ojczyzny.

— ———

Madryt. Senat ukonstytuował się, po pominięciu przez posłuszną większość wszelkich przekroczeń, jakich się dopuszczono przy wyborach przeciwko prawu wyborczemu, ażeby nietylko już intrygami, podstępem ale nawet gwałtem przeprowadzić kandydatów rządowych, natomiast nie uznała wyboru za ważny kilku biskupów, ponieważ wybrani zostali przez swych dyecezan, powołując się na artykuł prawa wyborczego, podług którego kandydaci w podwładnych im obwodach nie mogą być do senatu wybieranymi. Rzeczywistym zaś powodem ich odrzucenia było, że biskupi ci należeli do stronictwa karlistowskiego. zatem rządowi wrogiego. Projekt do odpowiedzi na mowę tronową ze strony senatu, po większej części pióra Figuerola, ostaniego ministra skarbu, nie jest niczem innem, jak parafraza mowy tronowej, Wniesiono do projektu tego kilka poprawek; najwybitniejszą z nich podał zwolennik księcia Montpensier Meudez Vigo, który przedstawia wcale nie w różowych kolorach obecne położenie i przedstawia, że przy dalszem przeprowadzaniu obecnego systemu rządowego kolonie jak Kuba, Portorico i wyspy Filipińskie stracone dla Hiszpanii być muszą. Rozprawy nad adresem w senacie nie zostały jeszcze ukończone. — W izbie poselskie, w której sprawdzanie aktów wyborczych odbywa się jeszcze wciąż, większość monarchiczna pomiata wszelkiemi prawami, byleby tylko uznać za legalny wybór posłów monarchicznych. To sprowadza nieraz burzliwe sceny. Jeden z deputowanych progresistowskich, zwracając się do karlistów, zawołał: „My liberalni cierpimy was tylko tu w izbie; jedynie naszej tolerancyi zawdzięczacie pozwolenie mówienia o waszym królu, podczas kiedy jedynym królem prawowitym jest król obecny, przez nas na tron wyniesiony." Nie tylko że marszałek Olozaga biernie się zachowuje w obec tej nieparlamentarnej obrazy całej frakcyi reprezentantów narodu, ale nadto powołał karlistowskiego deputowanego Echeverria, młodego zdatnego pisarza, trzy razy do porządku za to, że wypowiedział zasadę, „iż podług konstytucyi wolność głosu deputowanych jest nieograniczona i wszystko bez wyjątku, a zatem i dynastya i bróg mogą być przedmiotem." Chciano mu nawet odebrać głos, przeciwko czemu wystąpili opozycyoniści, jak jeden mąż, kłócili się z większością, aż nareszcie opuścili salę obrad, poczem większość postanowiła 157 głosami przeciwko 10 odebrać mowcy głos.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu kwietniu 1871:

	Miejsce targu:									
	Kałusz		Zaleszczyki		Janów		Gródek		Trembowla	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	75	4	—	—	—	4	50	3	80
„ żyta	3	10	2	50	3	—	2	50	2	—
„ jęczmienia	2	50	2	25	2	40	2	20	1	80
„ owsa	1	60	1	50	1	90	1	50	1	55
„ grochu	4	50	—	—	—	—	3	20	2	20
„ hreczki	2	50	—	—	2	40	2	20	2	—
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—
„ ziemniaków	1	50	1	—	1	60	1	40	1	—
Cetnar siana	2	—	1	50	—	—	1	30	—	—
Sąg drzewa twardego	8	50	20	—	11	40	10	—	—	—
„ „ miękkiego	6	20	12	—	7	—	7	50	—	—
Funt mięsa wołowego	—	14	—	16	—	16	—	18	—	18
Miara wina	1	20	—	—	—	—	1	—	—	—
„ piwa	—	—	—	—	—	—	—	20	—	20
Wyrobnik z wiktem	—	—	—	—	—	30	—	—	—	35
„ bez wiktu	—	—	—	60	—	45	—	50	—	—

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) Wczoraj o godzinie 5 po południu skoczyła w zamiarze odebrania sobie życia przez baryerę do stawu panieńskiego w miejscu nad sążeń głębokiem Katarzyna S. 19 letnia córka krawca. Parobek z przyległej papierni Jędrzej Chabko, który ją właśnie w chwili spostrzegł, jak płaszcz z siebie rzuciła, skoczył za nią i wyciągnął z wody samobójczynię jeszcze żywą. Oddano ją rodzicom. Przyczyną tego usiłowanego samobójstwa był stosunek miłośny na który rodzice przyzwolić nie chcieli.

W ubiegły wtorek wieczorem kupując w trafice przy ulicy halickiej cygara płacił Wilhelm Löscher, czeladnik blacharski 10 reńskowym banknotem, który jako podrobiony poznała trafikantka. Odstawiono Wilhelma L. do policyi, gdzie przy nim znaleziono jeszcze drugi podrobiony 10 reńskowy banknot. Banknoty te są na papierze listowym piórem zręcznie rysowane, jednak po bliższem przypatrzeniu się nader łatwe do rozpoznania. Wilhelma Löscher oddano do sądu karnego.

Tego samego dnia około godziny 7 wieczór odebrał sobie życie wystrzałem z pistoletu w własnem pomieszkaniu w d. 542 3/4 obok klasztoru Benedyktynek słuchacz praw Henryk M liczący lat 23. Powód samobójstwa niewiadomy.

Przedwczoraj rano strażnik kolejowy spostrzegł niedaleko domku strażniczego nr. 318 pode Lwowem obok szyn kolei brodzkiej leżące zwłoki nieznajomego dotąd mężczyzny przez nocny pociąg kolejowy do niepoznania pokaleczonego Zachodzi wszelkie prawdopodobieństwo, iż nieznajomy w celu odebrania sobie życia położył się na szyny przed nadjeżdżającym pociągiem.

(Adresy zaufania do JEx. ministra Grocholskiego) wysłały wydziały Rad powiatowych w Mielcu i Nowym Sączu.

(Nagroda za ocalenie życia.) C. k. namiestnictwo udzieliło za ocalenie tonących ludzi Herszowi Neuman z Buczanowa w powiecie czortkowskim 25 zł., a Platonowi Prydybie z Dubia w powiecie Brodzkim 10 zł.

(Nieszczęsne wypadki.) Na polach gminy Zabłotów w powiecie Śniatyńskim znaleziono 12 bm. ciało nowonarodzonego uduszonego dziecięcia. Matki, która zapewnie dopuściła się dzieciobójstwa, dotąd nie zdołano odszukać. — W stawie pod Widynowem w powiecie Śniatyńskim, znaleziono 16 bm. zwłoki dziecięcia. Matki nie odszukano. — W Krzyworówni w powiecie Kosowskim, utonął 9. bm. w Czeremoszu włościanin z tejże wsi Józef Jakibiuk. — W Tarnawicy pol nej w powiecie Tłumackim powiesiła się 11. bm. włościanka Helena Gregorczyn. Przyczyną samobójstwa była melancholia.

(Wiadomości dyecczyalne). Dnia 25 kwietnia b. r. umarł w Knlikowie, powiecie żółkiewskim dyecezyi przemyskiej, pleban obrz. gr. kat. ks. Józef Metella.

Probostwo to, wraz z filiami w samym Kulikowie w Hrebeńcach i Nadyczach, liczy razem 2376 dusz względem których obowiązki duszpasterskie wypełnia każdoczesny pleban i ustanowiony wikary, którego fundusz religijny opłaca.

Uposażenie stanowią 78 morgów ról i łąk w dokrej glebie, czysty zaś dochód roczny obliczony jest na 200 zł. ku czemu fundusz religijny dopłaca rocznie 115 zł. celem uzupełnienia kongruy na 315 zł. w. a.

Umarł także dnia 29 kwietnia br. w Komborni powiecie brzozowskim dyecezyi przemyskiej, pleban łać. ks. Jan Skoczyński licząc lat 71.

Probostwo to, przy którem ustanowiony jest także jeden wikary, liczy w 4 miejscowościach i 3/4 milowym promieniu 3236 dusz.

Do głównego uposażenia należy 60 morgów ról i łąk w dobrej glebie, a czysty dochód obliczony jest na 400 zł. z czego utrzymuje się pleban płacąc część na wikarego, którego resztę płacy pokrywa fundusz religijny.

Nareszcie rozstał się z tym światem dnia 5 maja 1871 ks. Wojciech Dybczak, rzym. kat. pleban w Łanczycach, powiecie bocheńskim dyecezyi tarnowskiej licząc lat 73.

Do parafii tego probostwa, przy którem ustanowiony jest wikary należy w 4 miejscowościach i 3/4 milowym promieniu 2876 dusz.

Główne uposażenie stanowią 67 morgów ról i łąk w dobrej glebie, 18 sągów drzewa miękiego opałowego rocznie z lasów niepołomickich i obligacya indemnizacyjna na 9050 zł. m. k.

Czysty dochód roczny obliczony jest na 764 zł., i pokrywa kongrue plebana, płacę wikarego tudzież podatki pie bańskie.

(Handel księgarski w Niemczech.) Według najświeższych liczb statystycznych, księgarstwa niemieckiego dotyczących, poczerpniętych z księgi adresów (Adressbuch) Schulz'a, ogół księgarń i składów nut muzycznych w 1871 roku, tak niemieckich jak również tych które z niemi w stosunkach pozostają, reprezentowany jest przez 3933 firm głównych, w której to liczbie mieści się 95 księgarń filialnych. Ogólna ta liczba rozdziela się na 964 miast, z których 672 w Niemczech, 5 w Alzacyi i Lotaryngii (liczba ta obecnie znacznie się już powiększyła), 1 w Luksemburgu, 164 w państwie Austro Węgierskiem, 104 w innych krajach Europy, 22 w Ameryce, 1 w Azyi. Z 3838 firm głównych (pominąwszy filie) 1339 firm obcych utrzymuje swe składy wydawnicze w Lipsku. Księgarń nakładowych jest 866, handlów nakładowych przedmiotów sztuki, rycin i t. d. 120, handlów nakładowych nut muzycznych 28; 2334 firm trudni się handlem książek sortymentowym, antykwarskim, rycin, nut muzycznych, map, papieru i materyałów piśmiennych. Cały handel komisowy liczy 243 księgarń komisowych przypadających na 10 główniejszych miast. Pierwsze między niemi miejsce trzyma Lipsk, liczący 101 takich księgarń, następuje Berlin 47, Wiedeń 32, Stuttgart 18, Praga 11, Peszt 9, Monachium 8, Augsburg 7, Zurich i Norymberga po 5.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 17 maja.

Hotel George: Pp. Hr. Komorowski W., z Dziewiętnik. — Rodak wski M, c. k. pułkownik, z Gródka. — Dembomski Zyg., z Dąbrowy. — Gniewosz W., z Kut. — Kościelski A., z Warszawy — Padlewski S., z Suchodołu. — Issl K., z c. k. porucznik, z Drohowyża.

Hotel europejski: Pp. Jędrzyjewicz J., z Śniatyna. — Sobański A., z Rosyi.

Hotel angielski: Pp. Mangold J., c. k. podpułkownik ze Stryja. — Hauterive A. W., z Siedlisk. — Hubicki K., z Ożydowa — Kopystyński L., z Grabownicy. — Orłowski O., z Połowca. — Rizo G., z Jass. — Sądecki F., z Uberec. — Urbański J., z Denkowca. — Kowalski Innoc, notar., z Birczy.

Hotel warszawski: Pp. Hr. Oldi Ferenti, z Czernicy. — Bydłowski A., z ros. Podola.

Dnia 18 maja.

Hotel George: Pp. Kaczyński P., z Kijowa — Łączyński Izydor, z Batiatycz.

Hotel europejski: Pp. Parzelski K., z Mikołajowa. — Romaszkan J, z Stanisławona. Byk J., dr. praw, z Czerniowiec. — Domoradzki, notar., z Dąbrowy.

Hotel angielski: Pp. Czajkowski W., z Świrza. — Jełowicki W., z Chudyjowic. — Łukasiewicz G., z Chocimirza. — Łukasiewicz J., z Żerawy.

Hotel Langa: Pp. Buchmüller F., z Nadwórny.

Hotel Kuhna: Pp Praszel A., notar., z Sądowej Wiszni.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 17 maja.

Pp. Hr. dela Scala J., do Czerniowiec. — Fox A., do Gumnisk. — Głowacki W, do Kozówki. — Pauke E., do Łaskowic. Poten K., do Olszanki. — Pruszyński J., i Raciborowski Z., do Wiednia. Strojnowski L., do Laskowic. — Skolimowski W., do Dynisk. — Stojowski B., do Chlebna. — Gersany R., c. k. nadporucznik, do Pragi.

Dnia 18 maja.

Pp. Hr. Dembowski Z., do Dąbrowy. — Hr., Łoś Andr., do Stanisławowa. — Hr. Młodecki K., do Brodów. — Hr. Oldi Ferenti, do Czernicy. — Hr., Przezdziecki M., do Rosyi. — Hr. Rosnowsk F., do Przeworska. — Hr. Romer W., do Stępina. — Hr. Wodzicki K., do Olejowa. — Br. Czechowicz W., do Glinny. — Brykczyński S., do Rosyi. — Hauterive W. A., do Sledlisk. — Jędrzejewicz J., do Śniatyna. — Orłowski O., do Wiednia. — Postruski J., do Świstelnik. — Riza G., do Krakowa. — Szeliski H., do Wiednia. — Urbański J., do Denkowic. — Żakie B., do Ostrowa.

TEATR.

Dziś (przedstaw. polskie). 1szy gościnny występ p. Heleny Modrzejewskiej, artystki teatrów warszawskich. „**Adryanna Lecouvreur**" Dramat w 5. aktach z francuskiego pp. Scribe Legouve.

Jutro (przedstawienie niem) 7my występ gościnny p. E. Deutsch z miejskiego teatru w Wrocławiu. 4ty występ gościnny p. Freny z miejskiego teatru w Hamburgu. (Nowa wystawa i dekoracya.) „**Die Afrikanerin**". Wielka opera w 5 aktach J. Meyerbeera.

Dnia 17go maja 1871, wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym Lwowskim następujace pięć liczb:

25 3 48 17 12

Następne ciągnienia przypadają w dniu 31go maja i 14go czerwca 1871.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą	ze Lwowa do Krakowa	o g.	6 m.	42	rano.
„	„ „	o „	8 „	7	wieczór.
„	„ „	o „	3 „	30	rano.
„	„ do Czerniowiec	o „	8 „	32	rano.
„	„ „	o „	12 „	20	w nocy.
„	„ do Brod. i Złoc.	o „	8 „	52	rano.
„	„ „	o „	11 „	50	wieczór.
Przychodzą	z Krakowa do Lwowa	o g.	7 m	37	rano.
„	„ „	o „	11 „	—	wieczór.
„	z Czerniowiec „	o „	7 „	—	rano.
„	„ „	o „	2 „	30	w nocy.
„	z Brodów i Złoczowa „	o „	7 „	24	wieczór.
„	„ „	o „	2 „	50	w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą	do Brodów i Złoczowa	o g.	9 m.	11	rano.
„	„ „	o „	12 „	12	wieczór.
Przychodzą	do Lwo. z Brod. i Złocz.	o „	6 „	53	wieczór.
„	„ „	o „	2 „	19	w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu maju 1871

Dnia	Barometer Millimeter 7h	2h	9h	M.	Stopień ciepła wedle Celsiusa 7h	2h	9h	M.	Ciśnienie pary millimetr. 7h	2h	9h	M.	Wilgoć powietrza w % 7h	2h	9h	M.	Stan nieba 0—10 7h	2h	9h	M.	Wiatru kierunek i siła 7h	2h	9h	Ozonometer 0—10 7h	2h	9h	M.	Opad atmosferyczny millimetr. i uwaga
16	728·14	729 91	730·48	729·51	6.0	11·3	8·8	8·70	5·24	4 79	5·87	5·30	76	48	70	64·7	1	10	10	7·0	N 2	W 3	N 1	6	6	6	6.0	

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże	Kurs przeciętny	Kurs ostatni płacą	Kurs ostatni żądają
	Złote austryackie			
D. 17. maja. Południowy.				
Akc. gal. kol. żel. K. L.	— —	— —	261 —	262 —
„ kol. lwow.-czern. Jassy	— —	— —	174 —	175 —
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50%	— —	— —	120 50	124 —
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	— —	— —	— —	— —
Galic. banku krajow.	— —	— —	— —	70 —
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.	— —	— —	83 25	83 75
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	— —	— —	74 25	75 —
Banku hip. gal.	— —	— —	89 —	89 50
Gal. zakł. kred. włośc.	— —	— —	88 25	89 —
Oblig. indemn. gal.	— —	— —	75 10	75 75
„ W. Ks. Krak.	— —	—	— —	— —
„ Księstwa Bukowiny	— —	—	— —	— —
Poż. głod. r. 1866 po 7%	— —	— —	— —	100 50
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	— —	— —	— —	— —
„ „ „ II. „	— —	— —	— —	— —
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	— —	— —	— —	— —
„ „ „ II. „	— —	— —	— —	— —
Dukat holenderski	— —	— —	5 79	5 86
„ cesarski	— —	— —	5 84	5 90
Napolendor	— —	— —	9 85	9 93
Pół imperyał rosyjski	— —	— —	10 —	10 15
Rubel srebrny rosyjski	— —	— —	1 90	1 95
„ papierowy „	— —	— —	1 63½	1 64½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	— —	— —	— —	— —
Talar pruski srebrny	— —	— —	— —	— —
Pruskie bilety kasowe	— —	— —	1 84	1 85
Srebro	— —	— —	122 50	123 50

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 15. maja 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	68.95	69.05
do kwietnia do października po 5%	68.75	68.85
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	294.—	295.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	294.—	295.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	91.—	92.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	97.30	97.50
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	109.25	109.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	126.—	126.50
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	96.—	97.—
Bukowiny	73.25	73.75
Galicyi	74.70	75.—
Niższej Austryi	97.25	97.75
Siedmiogrodu	75.25	75.50
Węgier	79.75	80.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	243.25	243.75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	280.30	280.50
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	892.—	896.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	70.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	751.—	753.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	608.—	610.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	223.50	224.—
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2257	2260
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	261.50	262.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	174.50	175.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	421.50	422.50
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	178.70	178.90
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.25	106.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	73.—	—.—
„ „ „ po 5%	82.50	83.50
Gal. banku hyp. po 6%	88.25	88.75
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	88.50	89.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	92.80	93.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	89.25	89.50
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.25	91.50
„ „ „ „ „ w. a.	88.—	88.50
	(za 100 zł.)	
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	105.—	105 25
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	100.—	100.25

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	165.—	165.50
Clarego po 40 zł. m. k.	34.—	36.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	100.—	102.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	15.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.—	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	39.—	40.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	24.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	122.—	124.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	59.—	60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	21.50	22.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	104.40	104.60
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.80	104.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	104.05	104.20
Hamburg za 100 M. B.	91.80	91.90
Londyn za 100 ft. szt.	125.10	125.20
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.91	5.92
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.93½	9.94
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.50	122.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 17. maja.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	59	80
„ „ w srebrze	68	85
Losy z 1860 roku	97	50
Akcye banku wiedeńskiego	759	—
„ „ kredytowego	280	—
Londyn 10 funtów szterlingów	125	—
Srebro	122	45
Napoleondor	9	93
Dukat	5	91½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1131 1-3) **Obwieszczenie.**

L. 7715. Z dniem 1go czerwca b. r. zaprowadza się w Wzdowie urząd pocztowy, zadaniem którego będzie utrzymywać pocztę listową i przesyłkową. Z urzędem pocztowym w Grabownicy będzie komunikować za pomocą codziennych posyłek pieszych w następującym porządku:

Ze Wzdowa codziennie o godz $10\frac{1}{4}$ przed południem.

Łączy się z pocztą do Rzeszowa, Brzozowa i Sanoka.

Z Grabownicy codziennie o godzinie $1\frac{3}{4}$ po południu.

W Grabownicy codziennie o godzinie 11. min. 35 przed południem.

We Wzdowie o godz. $3\frac{1}{4}$ po południu.

Łączy się z pocztą z Sanoka, Rzeszowa i Brzozowa.

Obręb doręczenia urzędu pocztowego we Wzdowie stanowią następujące miejsca: Buków, Jasionów, Zmienica, Trześniów, Turepole, Wzdów i Wola górecka w Brzozowskim politycznym powiecie.

Z c. k. galic. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 5. maja 1871.

Kundmachung.

Nr. 7715. Am 1. Juni l. J. wird im Orte Wzdów ein k. k. Postamt für den Brief- und Fahrpostdienst eröffnet und mit dem Postamte Grabownica mittelst täglichen Fußbotenposten mit nachstehender Cursordnung verbunden:

Von Wzdów täglich um $10\frac{1}{4}$ Uhr Vormittags.

(Anschluß an die Post nach Rzeszów, Brzozów und Sanok).

Von Grabownica täglich um $1\frac{3}{4}$ Uhr Nachmittags.

In Grabownica täglich um 11 Uhr 35 Min. Vormittags.

In Wzdów um $3\frac{1}{4}$ Uhr Nachmittags.

(Anschluß an die Post aus Sanok, Rzeszów und Brzozów).

Der Bestellungsbezirk des Postamtes Wzdów hat aus nachbenannten Orten zu bestehen: Buków, Jasionów, Zmienica, Trześniów, Turepole, Wzdów i Wola górecka im Brzozower politischen Bezirke.

Von der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, den 5. Mai 1871.

(1133 1—3) **E d y k t.**

L. 16985. C. k. sąd krajowy lwowski wzywa niniejszem posiadaczy, wedle podania zagubionej książeczki galic. kasy oszczędności do l. 30459 na sumę 100 zł. w. a. na dniu 9. listopada 1870 r. wystawionej i na imię Antoniny Lastein i okaziciela opiewającej, ażeby powienioną książeckę galic. kasy oszczędności w przeciągu sześciu miesięcy c. k. sądowi przedlożyli, inaczej bowiem takowa za umorzoną uważana będzie.

Z c. k. Sądu krajowego

Lwów, dnia 1. kwietnia 1871.

(1134 1—3) **E d y k t.**

L. 20377. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni Annie Niedzwieckiej lub w razie jej śmierci jej spadkobiercom, że przeciw tejże Józet Kozłowski o wykreślenie ze stanu czynnego realności Nr. $627\frac{3}{4}$ prawa wolnego mieszkania w pozycyi dom. 150. pag. 111 n. 2. haer. uwidocznionego pod dniem 14. kwietnia 1871 l. 20377 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego do ustnej rozprawy termin na dzień 5. czerwca 1871 o godzinie 10. przed południem wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu Anny Niedzwieckiej niewiadome jest, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania jej i na jej koszta i szkodę tutejszego pana adwokata Dra. Popiela z zastępstwem p. adwokata Dra. Goreckiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanych, w należytym czasie osobiście stanąć lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielić lub innego zastępcę wybrać i sądowi oznajmić, i potem stosownych do obrony środków użyć, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 22. kwietnia 1871.

(1135 1—3) **E d y k t**

L. 22040. C. k. sąd krajowy wzywa stosownie do uchwały na dniu 2. kwietnia 1870 do l. 8425 zapadłej wszystkich tych, którzy jako wierzyciele roszczą sobie prawo do spadku Teodora Gurgelewicza rymarza we Lwowie pod l. $737\frac{1}{4}$ zamieszkałego, a na dniu 13go kwietnia 1865 zmarłego, żeby się stawili w tym sądzie dla okazania i udowodnienia praw swoich na dniu 29. sierpnia 1871 o godzinie 9. rano lub w tymże przeciągu czasu podanie swoje na piśmie wnieśli, w przeciwnym razie nie mieliby żadnego dalszego prawa do spadku, gdyby tenże przez zapłacenie okazanych wierzytelności wyczerpanym został, wyjąwszy o ile im służy prawo zastawu.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 6. maja 1871.

(1138 1—3) **Ankündigung.**

Nr. 1336. Von Seite des Bolechower k. k. Bezirksgerichtes wird hiemit bekannt gemacht, daß im Zwecke der Aufhebung der Gemeinschaft s. N. G. die in Bolechow sub CNr. 14 liegende, aus dem Steinhause CNr. 14, dann der Nebengebäuden unter CNr. 376 und 414 bestehende, einen Tabularkörper bildende, und den Gebrüdern Selig und Hersch Gottlieb gemeinschaftlich gehörige Realität h. g. am 27. Juni 1871 und 26. Juli 1871 um 10 Uhr Vormittags nur um oder über den Schätzungswerth, hingegen beim dritten Termine am 24. August 1871 um 10 Uhr Vormittags auch darüber an den Meistbietenden im Executionswege öffentlich hintangegeben werden wird.

Der Ausrufspreis beträgt 4347 fl. 50 kr. und das zu erlegende Vadium 435 fl. öst. W

Die übrigen Licitationsbedingnisse und der Tabularextract können jederzeit h. g. eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Bolechów, am 25. April 1871.

(1139 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1075. C. k. sąd powiatowy w Kulikowie uznaje aptekarza pana Aleksandra Teodorowicza na podstawie orzeczenia lwowskiego c. k. sądu krajowego z 21. stycznia 1871 l. 1119 za ołąkanego i ustanawia temuż kuratora w osobie ks. Teodora Folusiewicza.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Kulików, dnia 26. Kwietnia 1871.

(1141 1—3) **E d y k t.**

L. 6699. C. k. sąd obwodowy Tarnowski zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Ignacego Leopolda, że Wigder Feiwel przeciw niemu o zapłacenie sumy wekslowej 450 zł. w. a z przyn. skargę wniósł, w skutek czego nakaz zapłaty w dniu dzisiejszym do l. 6699 wydany i takowy ustanowionemu równocześnie kuratorowi pozwanego p. adwok. Dr. Pietrzyckiemu doręczony został.

Z Rady c. k. Sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 27. kwietnia 1871.

(1142 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 7344. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Ascher Eibenschütz pod dniem 3 maja 1871 do l. 7344 przeciw Apolinaremu Dzwonkowskiemu prośbę o nakaz zapłaty sumy 500 zł. w. a. z p. n wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego pozwanemu polecono, żeby zaskarzoną sumę wekslową 500 zł. w. a. z przyn. w trzech dniach zapłacił lub w tym terminie swe zarzuty wniósł.

Ponieważ pobyt zapozwanego Apolinarego Dzwonkowskiego nie jest wiadomy, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego p. adwokata Dra. Pietrzyckiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Kapiszewskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy wekslowej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. Sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 4. maja 1871.

(1144 1—3) **E d y k t.**

Nr. 7422. C. k. lwowski Sąd krajowy czyni wiadomo, że w tymże dnia 16. Czerwca, 17. Lipca i 22. Sierpnia 1871 każdego razu o godzinie 10 rano w skutku wezwania c. k. Sądu krajowego w Wiedniu z dnia 1. Marca 1870 do l. 11040 egzekucyjna sprzedaż dóbr Brusno nowe z osadą Deutschbach w powiecie cieszanowskim leżących własność p. Leokadji Klimkiewicz 2 małż. Seja i masy spadkowej Józefa Klimkiewicza stanowiących na zaspokojenie wierzytelności resztującej c. k. uprzyw. austr. banku narodowego w sumie 6500 złr. m. k. czyli 6825 złr. w. a. zpn. się odbędzie a to pod następującemi waruekami:

Za cenę wywołania stanowi się wartość przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 23100 złr. w. a.

Dobra te w powyższych 3 terminach tylko wyżej lub za cenę szacunku sprzedane będą.

Przed rozpoczęciem licytacyi ma każdy chęć nabycia mający 10% ceny wywołania t. j. 2310 złr. w. a. w gotówce, lub w książeczkach galic. kasy oszczędności — lub podług kursu ostatniego dnia, w listach zastawnych czy to gal. Towarzystwa kredytowego, lub c. k. austr. banku narodnwego albo gal. obligami indemnizacyjnemi jako wadium do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

Austr. Bank narodowy od złożenia tegoż wadyum uwalnia się.

Wadyum nabywcy o ile takowe w gotówce złoży, w cenę kupna będzie wliczone, innym zaś licytującym po odbytej licytacyi zwrócone.

Jeśliby te dobra w powyższych trzech terminach przynajmniej za cenę wywołania sprzedane nie były, w takim razie wyznacza się w celu ułożenia ułatwiających warunków termin na dzień 22. Sierpnia godzinę 4 z południa, na który wierzycieli z tem dołożeniem wzywa się, że niejawiący się do większości głosów przytomnych policzeni zostaną, a czwarty termin licytaeyjny natychmiast rozpisany będzie.

Co do ciężarów i długów odseła się chęć kupna mającego do tutejszej tabuli krajowej a co do zaległych podatków do c. k. urzędu podatkowego w Cieszanowie; extrakt tabularny zaś i dalsze warunki licytacyjne w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane być mogą.

O czem obie strony, tudzież wierzycieli z wyciągu tabularnego widocznych, a z miejsca pobytu znanych do rąk własnych, zaś niewiadomego z miejsca pobytu p. Felixa Sroczyńskiego, tudzież tych wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 2. Czerwca 1869 prawa rzeczowe na dobrach w mowie będących nabyli, lub którymby niniejsza uchwała i wszelkie inne późniejsze uchwały tej sprzedaży się tyczące, doręczone być nie mogły, do rąk ustanowionego kuratora p. adwokata Dra Malego zawiadamia się.

Lwów 15. Kwietnia 1871.

(1080 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 16-not. C. k. Izba notaryalna Rzeszowska na opróżnione miejsce notaryusza w Leżajsku z siedzibą w tymże miejscu, niniejszem rozpisuje konkurs na cztery tygodnie, w którymto czasie ubiegający się o tę posadę podania swoje w przenależytej drodze do c. k. Izby notaryalnej wnieść mają.

Rzeszów, dnia 2. maja 1871.

(1124 2—3) **O g ł o s z e n i e.**

L. 92-k. k. Na dniu 24. maja, tudzież 7. i 20. czerwca 1871, każdą razą o godzinie 9tej zrana odbędzie się w Zarwanicy w okręgu tutejszego c. k. sądu powiatowego publiczna sprzedaż ruchomości do masy rozbiorowej Mojżesza i Wilhelma Friedmanów należących, mianowicie: zboża, bydła, koni, wozów i narzędzi gospodarczych

Co niniejszem do publicznej wiadomości się podaje.

Wiśniowczyk, dnia 10. majaa 1871.

C. k. sędzia powiat. jako komisarz konkursowy.

Faustyn Jahner.

(1118 3—3) **E d y k t.**

L. 7232. C. k. sąd krajowy lwowski podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż w drodze egzekucyi nakazu zapłaty z dnia 23. lutego 1867 l. 5316 tegoż sądu na zaspokojenie kwoty 525 zł. w. a. z większej sumy 1050 zł w. a. pochodzącej z 5proc. odsetkami od dnia 1. lipca 1866 bieżącemi i kosztami sądowemi 12 zł. 46 kr. w. a. i egzekucyjnemi kosztami 4 zł. 75 kr. i 3 zł. 25 kr. w. a., a następnie kosztami do l. 19178 ex 1870 w kwocie 8 zł. 8 kr. w. a. i do l. 23718 ex 1870 w kwocie 6 zł. 36 kr. wal. austr. przyznanemi, jakoteż i dalszemi kosztami w kwocie 74 zł. 40 kr. w. a. przyznanemi, egzekucyjna sprzedaż wedle dom. 51. pag. 326. n. 21. haer. i Dom. 49. pag. 476 n. 18. haer. własność Jana Wencla Nepomuka tr. im. Hofmana stanowiącej $\frac{1}{5}$ części realności we Lwowie pod l. 357 i $358\frac{4}{4}$ położonej, odbędzie się w c. k. sądzie krajowym w dwóch terminach, t. j. na dniu 15go czerwca 1871 i dnia 4. lipca 1871, każdą razą o godzinie 10tej przed południem pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania służyć będzie wartość szacunkowa 7257 zł. 90 kr. w. a., niżej której ta $\frac{1}{5}$ część pomienionych realności na tych dwóch terminach sprzedaną nie będzie.

2. Każdy chęć kupienia mający jest obowiązany 730 zł. w. a. a to w gotówce, w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, w obligacyach indemnizacyjnych lwowskiego okręgu administracyjnego, lub w listach zastawnych galicyjskiego instytutu kredytowego, wedle kursu na dniu licytacyi istniejącego, w Gazecie lwowskiej wykazanego, jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

Wadyum najwięcej ofiarującego w sądzie zatrzymane i o ile w gotówce lub w książeczkach kasy oszczędności złożone zostało w pierwszą połowę ceny kupna wliczone będzie, wadya zaś innych licytantów zwrócone zostaną.

Akt oszacowania, tudzież bliższe warunki licytacyi w tutejszej registraturze przeglądnąć i w odpisie podnieść można

O rozpisaniu licytacyi zawiadamia się obie strony, a mianowicie z miejsca i pobytu niewiadomego Jana Nepomucena Wacława tr. im. Hofmana przez edykt niniejszy i kuratora w osobie p. adwokata Dra. Pfeitera z zastępstwem p. adwokata Dra. Roińskiego mu nadanego, dalej Dra. Jana Madurowicza, jako też c. k. prokuratoryę skarbową we Lwowie, fundusz kalek św. Łazarza na ręce burmistrza miasta Lwowa, magistrat miasta Lwowa, nakoniec wszystkich wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 5. października 1850 do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna lub później w tej sprawie zapaść mające postanowienia z jakiegokolwiekbądź powodu wcześnie lub wcale doręczone by być nie mogły, do rąk kuratora im w osobie p. adwokata krajowego Dra. Męcińskiego, a w zastępstwie w osobie p. adwokata Dra. Sermaka niniejszem ustanowionego.

Lwów dnia 1. kwietnia 1871.

(1130 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 2923-Pr. W celu obsadzenia posady sekretarza powiatowego z płacą 700 zł. ewentualnie 600 zł. rozpisuje się konkurs do końca maja b. r.

Podania zaopatrzone w dowody kwalifikacyi i znajomości języków krajowych mają być wniesione w drodze właściwej do c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 14. maja 1871.

Z drukarni E. Winiarza.